

Mårten har ett band med folk från City Saints och Troublemakers som heter Bastardes. Jag spelar trummor i Second Class Kids-bandet Pastoratet och vikarierar ibland som trummis eller körsångare i Vänsternäven. Sångaren Mo kommer från kängpunkbandet Antabus och filar på ett Black Metal projekt som snart är klart.

Mårten: Jag var ju också medlem i Pastoratet för ett gäng år sedan, och gör fortfarande sporadiska inhop, när deras basist Sleif har dubbelbokat med nåt av sina andra band Vänsternäven eller Snutjäväl.

Jag minns ju er främst från Augustibuller där på 00-talet, och jag känner att vi måste snacka lite om den mycket saknade festivalen. Ni spelade ju tre gånger där, vad har ni för minnen därifrån, och då vill jag ju så klart inte bara höra att det var roligt, för det är sen gammalt att det som händer i Lindesberg stannar inte där, så fram med de snaskiga detaljerna nu. Vem blev fullast, vem vaknade i en badring i ån och så vidare...?

Mo: Kommer ihåg att jag gick på tältområdet och träffade tre tjejer som blev exalterade över min Liptones t-shirt. De hade sett Liptones spelning på festivalen och tyckte det var jävligt bra, men dom kände inte igen mej. Vi snackade en stund och till slut var jag tvungen att berätta att jag var med i bandet.

-Det e du ju inte! Fick jag till svar.

-Jo det är jag.

-aaah säkert! Vad gör du i bandet då?

-Jag e sångaren.

-Det e du inte alls, din jävla idiot! Och så gick dom

Henke: Jaa... Augustibuller! Vilken jävla skön festival det var! Den borde ju sätta igång igen nu när punken blomstrar som aldrig förr. Det finns ju ett gäng både minnen och ickeminnen därifrån för det var ju ett rejält fylleslag haha. Det som sticker ut lite extra är första gången vi spelade där då vi spelade innan Raised Fist i ett stort tält. Vi tänkte att det var nog fel att placera oss på den scenen för så mycket folk lär ju inte dyka upp. När vi klev upp på scenen möttes vi att ett stort skrikande publikhav som man bara typ sett på film innan. Det var tokpackat och folk röjde som galningar. Det var första gången vi fick smaka på hur det kändes på riktigt liksom.

Andra lite mer tokroliga grejer var när jag och Mårten satt och söp med Bad Manners backstage och Mårten blev tokfull, trassla in sej i deras tält och drog omkull utav bara helvete med näsan i gräset

hahaha. Ett annat riktigt Sällskapsresan-moment var också när vi checkade in på vandrarhemmet. Det hade blivit nån dubbelbokning och arrangörerna går ut och frågar - "Liptones...skulle ni kunna tänka er att dela rum med Crucified Barbara?" som var ett populärt hårdrocksband med 4 riktigt coola hårdrocksbrudar från Stockholm. -JAAAAA!!!! skrek vi helt frenetiskt medan de missnöjda står bredvid och bara: -Nä men va faaaan... och undrade vad det var för en grupp förståndshandikappade bönder som dom hamnat med. Men vi kom bra överens sen, för vi är alltid glada och trevliga.

Sen är det mycket andra suddiga minnen av både nakenbad, smussel i tälten, arga poliser och nåt tak vi var uppe å sprang på... men ingen minns varför. Det finns dock en hel del på film som jag inte vågar ta fram i fall mina barn råkar se.

Mårten: Det är bra med bandkamrater som kommer ihåg grejer.

Vad är förresten roligast, festivalspelningar eller mer vanliga spelningar?

Mårten: Festivalspelningar är skoj, brukar innebära (förhoppningsvis) bra väder, många olika slags folk, öl, driva omkring och hamna i diverse trevliga sällskap, samtal och situationer. Klubbspelningar är ju typ samma pryl, fast en har fyra väggar omkring sej som hindrar en från att gå bort sej lika hårt.

Henke: Båda har sin tjusning. Festival är ju som en liten semester, typ. Dock kanske det blir mer att man spelar ett best off-set för att kunna tilltala en bred publik. På vanliga gig kan vi ta ut svängarna lite mer för då är ju folk där för att titta på oss och det kan vara roligare så sätt.

Jag tycker att soundet på era skivor skiljer sig en del, till exempel är första albumet ganska punkigt, vilket kanske hörs ännu mer på EPn *Espandrillos* medan det senaste är lite mer laid back med både reggae och rocksteady-tendenser, hur skulle ni själva jämföra era fem album?

Mårten: *Latest news* har ett gäng jävligt bra låtar, som den ganska oerfarna mixen inte gör helt och hållet rättvisa. Mycket energi dock, mycket energi.

In english kommer jag ihåg att vi kallade för vår Black Sabbath-skiva! Bara för att vi dragit ner en aning på tempona så tyckte vi att det var en tung och mörk skiva. Bättre produktion och bättre mix.

